

РЕШЕНИЕ

№ 24306

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9285** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба „ДКС СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 15 представлявано от управителя М. М., чрез адв. Т. Т. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221023007423-091-001 от 19.07.2024 г. издаден от Б. И. Б. на длъжност началник сектор „Ревизии“ и М. С. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 867 от 15.07.2025г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 08.2021г. и м. 04.2023г. и установените задължения по ЗДДФЛ за 2020г. и 2021г., ведно със съответните лихви.

С Ревизионния акт на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди м. 08.2021г. и м. 04.2023г. в общ размер на 69 440.14 лв. и лихви за просрочие в размер на 12 243.90 лв., задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за 2020г. и 2021г. в размер на 22 007.71 лв. и лихви за просрочие в размер на 9 995.46 лв., както и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2021г. в размер на 238.41 лв. и лихви за просрочие в размер на 64.53 лв.

В жалбата се излагат подробни аргументи за неправилност на ревизионния акт, издаден при съществени нарушения на административно производствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, липса на материална и териториална компетентност на служителя за издаване на заповедта за възлагане на ревизия като е изложено становище, че компетентна да извърши ревизия по отношение на дружеството е дирекцията на НАП-С.. На следващо място е изложено, че не са налице законовите предпоставки на чл. 122 от ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред, като неправилно са анализирани доказателствата в ревизионното производство. По отношение на отказаното право на данъчен кредит по доставките от „ДИКИСТРОИ“ ЕООД и „МОТОСТАРТМ“ ЕООД поради липса на реални доставки, е изложено, че отказът е постановен на базата на съмненията, без да е подкрепен от конкретни доказателства. За потвърждаване на реалността на доставките сочи приложени фактурите, издадени към дружеството, договори, приемо-предавателни протоколи към тях, хронологична ведомост на счетоводни сметки и др., като първични счетоводни документи са намерили отражения, както в тяхното счетоводство, така и в счетоводството на доставчиците им. Цитирана е практика на ВАС и СЕС. По отношение на установени задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни лица е изложено, че не са налице доказателства за скрито разпределение на печалбата. Моли съда да отмени РА в обжалваните части.

В съдебно заседание жалбоподателят „ДКС СТРОЙ“ ЕООД, чрез адв. Т. – редовно уведомен, представлява се от адв. Б. с приложено по делото пълномощно. Моли съда да отмени ревизионния акт като неправилен и необоснован. Претендира направените разноски по делото.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, редовно уведомен, не се явява, не се представлява. Преди заседанието е постъпила молба от процесуалният му представител – юрк. Г. с изразено становище, че оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да бъде потвърден РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, III отделение, 79 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221023007423-020-001 от 13.12.2023г. е възложено извършването на ревизия на търговско дружество „ДКС СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от М. О. М. за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01 до 31.08.2021г. и от 01 до 30.04.2023г.; за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г. и от 01.01 до 31.12.2021г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.10.2017г. до 31.12.2021г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 19.12.2023г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният три месечен срок за извършване на ревизията. Цитираната заповед е издадена от К. Т. Ч., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповед № 3-ЦУ-2303 от 06.11.2023г. и Заповед № 3-ЦУ-2602 от 12.12.2023г. на зам. директора на ТД на НАП, във вр. със Заповед № РД-01-1019 от 06.11.2022г. и Заповед № 3-ЦУ-24 от 15.06.2023г. на изпълнителен директор на НАП.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, ЗВР е изменена със

Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) с № Р-22221023007423-020-002 от 15.03.2024г. и ЗИЗВР № Р-22221023007423-020-003 от 16.04.2024г., издадени от К. Ч. като с последната срокът на ревизията е продължен до 17.05.2024г. по отношение на същите видове задължения и период.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) с № Р- 22221023007423-092-001 от 31.05.2024г. връчен на 24.06.2024г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу РД.

С Решение № Р-22221023007423-098-001 от 28.06.2024г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка Х. Б. М., в качеството си на зам. директор на ТД на НАП, във връзка с прекратяване на служебно правоотношение, считано от 01.07.2024г. на основание Заповед № 1444 от 21.06.2024г. на изп. директор на НАП на К. Т. Ч., на осн. чл. 7, ал. 3 от ДОПК изземва правомощията по разглеждането и решаването на преписка - Р-22221023007423 от К. Ч. и възлага правомощията по възлагане на Б. И. Б. при ТД В. Т. в качеството на възлагащ орган.

Ревизията е приключила с издаване на РА с № Р-22221023007423-091-001 от 19.07.2024г. издаден от Б. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ и М. С. В. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност в размер на 66 614. 17 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви за забава в размер на 12 243.90 лв., и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 22 007.71 лв. и лихви за просрочие в размер на 9 995.46 лв., както и задължения за корпоративен данък за 2021г. в размер на 238.41 лв. и лихви за просрочие в размер на 64.53 лв.

Срещу РА е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, с което жалбоподателя оспорва ревизионния акт, с които са установени задължения по ЗДДС, ЗКПО и ЗДДФЛ. Административният орган е установил, че не са налице корекции на декларираните от жалбоподателя резултати за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 2017г. до 2021г. и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за м. 10 - м. 12.2017г., 2018г. и 2019г., поради което приел жалбата в тази част за недопустима, а в останалата част за неоснователна и с Решение № 867 от 15.07.2025г. е потвърдил РА в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 08.2021г. и м. 04.2023г. и установените задължения по ЗДДФЛ за 2020г. и 2021г., ведно със съответните лихви.

В хода на проверката от органите по приходите е установено, че „ДКС СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е с вписан предмет на дейност в Търговския регистър - „покупко-продажба и отдаване под наем на автомобили, внос, износ и реекспорт, покупко-продажба на движими и недвижими вещи, транспорт на хора и товари, логистика, консултантска дейност, търговия, посредническа дейност, представителство на български и чуждестранни физически и юридически лица, покупка на стоки или други вещи с цел продажба, продажба на стоки от собствено производство, търговско представителство и посредничество, комисионни, спедиционни и превозни сделки, складови сделки, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни и други услуги, строителна дейност, покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, лизинг, както и всички други дейности, незабранени със закона“.

На осн. чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с № Р-222210230007423-040-001 от 14.12.2023г. и с № Р-22221023007423- 040-002 от 03.04.2024г. като такива не са били представени.

Извършени са били насрещни проверки на дружествата „МОТОСТАРТМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДАВ СТРОЙ 94“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] като резултатите са обективирани в протоколи, подробно описани в РД.

От ОП са били извършени и справки в информационните системи на НАП и Агенция по вписванията - Търговски регистър, вкл. и проверка на първичната счетоводна и търговска документация в счетоводния офис на дружеството, за което е бил съставен протокол с № 1883694 от 04.04.2024г.

От органите на приходната администрация са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а именно по т. 2 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи; по т. 4 от ДОПК - липсва или не е представена счетоводната отчетност; по т. 5 от ДОПК - документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване, поради което на осн. чл. 124, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е изпратено уведомление с № Р-22221023007423-113-001 от 12.04.2024г., като и уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК с № Р- 22221023007423-139-001 от 12.04.2024г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221023007423-040-003 от същата дата, с който е бил информиран, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г. и от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., с данък върху добавената стойност за периодите от 01.08.2021г. до 31.08.2021г. и 01.04.2023г. до 30.04.2023г. и с данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.10.2017г. до 31.12.2021г., ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. От жалбоподателя не са били представени изискваните обяснения, декларации и справки.

При анализа на събраните документи от органите на приходната администрация е констатирано:

1. По отношение на извършените облагаеми доставки и начислен ДДС по ЗДДС:

Жалбоподателят е издал фактура с № [ЕГН] от 17.05.2021г. с ДО 34 834.05 лв. и с начислен ДДС в размер на 6 966.81 лв. с предмет „продажба на гранитогрес“ на контрагента „ЕЙЧ ТИ АЙ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]; и фактура с № [ЕГН] от 16.08.2021г. с предмет „доставка на материали“ на „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД с ДО 175 000 лв. и начислен ДДС в размер на 35 000.00 лв. като към фактурата е било издадено кредитно известие (КИ) с № [ЕГН] от 17.08.2021г. с основание „невъзможност за доставка на материали“ и коригиран ДДС в размер на - 35 000.00 лв. В хода на ревизията от жалбоподателят не са били представени фактурите, КИ, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи и други съпътстващи доставките документи. От служителите на НАП е било установено, че по фактура № [ЕГН] от 17.05.2021г. е постъпило плащане от контрагента по банков път на 21.05.2021г. в размер на 41 800.86 лв., а по фактура № [ЕГН] от 16.08.2021г. е получено плащане в размер на 96 000.00 лв. на 17.08.2021г. и на 18.08.2021г. в размер на 114 000.00 лв. Въпреки издаденото КИ, получената сума не е била възстановена на „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД. Също така било установено, че на 17.08.2021г. от банковата сметка на „ДКС СТРОЙ“ ЕООД е осъществен превод на парични средства към банковата сметка на М. О. М. в размер на 90 000.00 лв. и на 18.08.2021г. в размер на 114 000.00 лв., с основание „плащане по кредитно известие № 6 от 17.08.2021г.“. Органите по приходите са приели, че независимо от липсата на доказателства за изпълнени доставки данъкът е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

2. По отношение на доставките и упражнено право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС:

2.1 на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит в размер на 6 800.00 лв. по фактура № 20916 от 16.08.2021г. издадена от „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД с предмет на доставката „наем на база“.

От жалбоподателя е било представено копие на фактурата с № 20916 от 16.08.2021г. с ДО 34 000.00 лв. и ДДС 68 000.00 лв. издадена от „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД с предмет на доставката „наем на база“. Същата е била осчетоводена по дебита на сметка 651 „Нефинансови разходи за бъдещи периоди“. От доставчика е била представена процесната фактура; договор за лизинг от 13.05.2020г. сключен между „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД в качеството на лизингодател и „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД - лизингополучател за поземлен имот; договор за наем от 27.04.2021г., сключен между „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД в качеството на наемодател и „ДКС СТРОЙ“ ЕООД - наемател за складово помещение и анекс от 12.08.2021г. към него. Съгласно анекса цената е била в размер от 34 000.00 лв. без ДДС, която следвало да се плати авансово до 16.08.2021г., а срокът на договора е удължен до 19.01.2025г. От доставчика не са били представени счетоводно регистри, в които са да са отразени приходите от наем, платежни документи и др., но е включил спорната фактура в дневника си за продажби за м. 08.2021г., като в подадена годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО за 2025г. не са били декларираны доходи от наем и сделки между свързани лица.

От ревизиращите е прието, че като не са представени доказателства, имотът да е ползван реално в дейността на жалбоподателя, не е настъпило данъчно събитие и е отказано право на данъчен кредит.

2.2 на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит в размер на 59 814.17 лв. по фактура № [ЕГН] от 25.04.2023г. с ДО 299 070.80 лв. издадена от „МОТОСТАРТМ“ ЕООД с предмет на доставката „плащане по договор“.

От ревизиращите органи е установено, че не е налице реалност на доставката, тъй като от ревизираното лице не са били представени изисканите документи и писмени обяснения, както и от доставчика. Установено е, че в периода на издаване на фактурата в дружеството няма назначени лица по трудови правоотношения. Констатирано е, че „МОТОСТАРТМ“ ЕООД има текущи задължения, за което е образувано изпълнително дело с №[ЕИК]/2023г. Дружеството не е внесло дължимия данък по ЗДДС за данъчния период, през който е издадена фактурата към „ДКС СТРОЙ“ ЕООД.

3. По отношение на определените задължения по ЗДДФЛ:

От органите по приходите в хода на ревизията е установено, че М. О. М. е изтеглил на каса/наредил е извършване на преводи на парични средства по личната му банкова сметка от сметка на жалбоподателя, подробно посочени в РД. Сумите са били осчетоводени по сметка 422 „Подотчетни лица“ за периода от 24.03.2016г. до 11.03.2021г., като записванията били в кореспонденция със сметки от група 50. Пред ревизиращите от дружеството не е била представена информацията относно изтеглените в брой и преведени суми по банковите сметки на представляващия, както и доказателства за извършените счетоводни записвания за прехвърлените парични средства; РКО за изплатени суми, като служебни аванси в особено големи размери; мемориални ордери; банкови извлечения и други документи, доказващи разходването на служебни средства от М. О. М..

С Протокол № Р-22221023007423-ППД-001 от 14.02.2024г. към процесната ревизия са били присъединени и документи, събрани при ревизия на представляващия дружеството, приключила с влязъл в сила РА № Р-04001223000388-091-001 от 08.11.2023г. като е било установено, че от „ДКС СТРОЙ“ ЕООД е представен същият регистър на сметка 422 „Подотчетни лица“, в които не се съдържали данни за предоставени парични средства на М. О. М. за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., а при анализ на банковите извлечения от сметките на „ДКС СТРОЙ“ ЕООД е установено, че представляващия дружеството е изтеглил на каса суми в брой и е наредил

извършване на банкови преводи, наредени по негови лични сметки с основания „служебен аванс“ и „плащане по кредитно известие № 6 от 17.08.2021г.“.

Също така, от органите по приходите е установено, че „ДКС СТРОЙ“ ЕООД е включило в дневника за продажби за данъчен период м. 08.2021г. фактура № 5 от 16.08.2021г. с получател „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД с предмет „доставка на материали“. Фактурата е с данъчна основа в размер на 175 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 35 000.00 лв. За същия период е отразено КИ № 6 от 17.08.2021г. със същата данъчна основа и ДДС с получател „ДИКИСТРОЙ“ ЕООД и основание „невъзможност за доставка на материали“. Данъчните органи са приели, че не са представени доказателства и обяснения на какво основание паричните средства по издаденото КИ са възстановени по личната банкова сметка на М. О. М.. А според представените от жалбоподателя хронологични регистри, получените суми от „ДКС СТРОЙ“ ЕООД до 31.12.2020г. са отразени като служебни аванси по сметка 422 „Подотчетни лица“ с крайно дебитно салдо в размер на 392 554.18 лв. През 2021г. изтеглените в брой от М. О. М. и преведените по личната му сметка суми от сметката „ДКС СТРОЙ“ ЕООД са общо в размер на 47 600.00 лв. като не са били представени счетоводни записи, отразяващи изразходването им за дейността на дружеството или тяхното възстановяване. Също така от справка в информационните масиви на НАП е установено, че жалбоподателят не е подавал декларации по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ и чл. 201, ал. 1 от ЗКПО за дължими данъци за отделните тримесечия на 2017г., 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г., както и справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица за 2017г., 2018г., 2019г., 2020г. и 2021г., поради което е прието, че получените суми представляват скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, във вр. с § 1, т. 8 от ДР на ЗДДФЛ - дивидент по см. на §1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДДФЛ и е дължим данък в размер на 5% както следва: за 2020г. в размер на 19 627.71 лв. и за 2021г. в размер на 2 380.00 лв.

По искане на жалбоподателя с протоколно определение от 27.10.2025г., съдът е допуснал по делото да бъде изготвена съдебно-счетоводна експертиза със задачи формулирани в молба от процесуалния му представител. Експертизата е изготвена от вещото лице Г. А., не оспорена от страните. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира.

Приобщена е и цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода ѝ материали, вкл. и документи представени от жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна, съдът намери за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че Решение № 867 от

15.07.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 23.07.2025г., а жалбата до съда е изпратена, чрез органа на 31.07.2025г., т. е. в законоустановения срок. Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледа по същество е основателна, но поради съображения, различни от изложените от жалбоподателя.

Съдът намира, че Ревизионен акт № Р-22221023007423-091-001 от 19.07.2024г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП – В. Т. е нищожен, поради липсата на компетентност на издателя му.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221023007423-020-001 от 13.12.2023г. е възложена ревизия на жалбоподателя и са определени ревизиращите органи в състав: М. С. В. - главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и В. М. К. - старши инспектор по приходите. Заповедта е издадена от К. Т. Ч. и е връчена по електронен път на дружеството на 19.12.2023г. като с нея е определен срок от три месеца за извършване на ревизията. Срокът на ревизията е продължен до 17.05.2024г. със ЗИЗВР № Р-22221023007423-020-003 от 16.04.2024г.

На 31.05.2024г. е издаден Ревизионен доклад с№ Р-22221023007423-092-001, подписан от определения ръководител на ревизията М. С. В..

С Решение № Р-22221023007423-098-001 от 28.06.2024г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, зам.директорът на ТД на НАП – С. е иззел разглеждането и решаването на ревизията от К. Т. Ч. и е възложил правомощията по възлагане и извършването ѝ на Б. И. Б., на осн. прекратено служебно правоотношение на К. Т. Ч., съгласно Заповед № 1444 от 21.06.2024г. на изп. директор на НАП, считана от 01.07.2024г.

Въз основа на гореизложеното е издаден Ревизионен акт Р-22221023007423-091-001 от 19.07.2024г. подписан от Б. И. Б. на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и М. С. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите– [населено място].

С оглед на изложеното съдът намира, че след изтичане на срока на ревизията е изменен ревизиращия екип, като е определен нов орган възложил ревизията, който е подписал ревизионния акт, без да му е надлежно възложено това правомощие.

С разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК се вменява задължението на възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията да издадат ревизионния акт, което определя тяхната материална компетентност, но в процесният случай за съда не е налице надлежно възлагане на ревизията на Б. И. Б.. Макар изземването на

преписката да е постановено от зам. директор на ТД на НАП, който на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК притежава компетентност да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, в случаите предвидени в закона, това изземване може да бъде извършено до изтичане на срока за извършване на ревизията, поради което следва да се приеме, че доколкото в случая е извършена промяна, без да е налице заповед за удължаване на срока, не е налице валидно изменение на екипа, подписал ревизионния акт.

По изложените съображения, обжалвания ревизионен акт е нищожен - липса на компетентност на подписалия го началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т. - Б. И. Б., тъй като без да му е надлежно възложена преписката и Б. да е определен за възложител на ревизията, следва да се приеме, че не е възникнало правомощието му да участва в състава на органите по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаване на ревизионния акт.

Константна е практиката на Върховния административен съд за ненадлежно определяне на възлагащ орган по сходни казуси - Решение № 1842 от 20.02.2023г. на ВАС по адм. дело № 6454/2022г., VIII отделение, Решение № 11653 от 30.10.2024 г. на ВАС по адм. дело № 5637/2024 г., I отделение и др.

С оглед извода на съда, не следва да се обсъжда въпроса за обосноваността и спазването на материалноправните разпоредби при установяване на данъчните задължения на ревизираното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 5 от ДОПК, при обявяване на ревизионен акт за нищожен от съда се прилага разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК. В чл. 173, ал. 2 от АПК е предвидено, че извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Въз основа на горното административната преписка следва да бъде изпратена на компетентния орган по приходите при ТД на НАП В. Т., който да съобрази при произнасянето си дадените по-горе указания по тълкуването и прилагането на закона. (Решение № 3411 от 11.04.2022г. по адм. дело № 6876/2021г. на ВАС, VIII отделение).

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски по делото, които съгласно представени документи са в общ размер на 843.56 евро, от които държавна такса в размер на 25.56 евро /50 лв./ и депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 818.00 евро. Разноски за адвокатско възнаграждение не се присъждат, няма представени доказателства за уговорено и заплатено възнаграждение, по делото е приложено единствено пълномощно за правна защита и съдействие.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22221023007423-091-001 от 19.07.2024г. издаден от Б. И. Б. на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и М. С. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 867 от 15.07.2025г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 08.2021г. и м. 04.2023г. и установените задължения по ЗДДФЛ за 2020г. и 2021г., ведно със съответните лихви.

ИЗПРАЩА преписката на директора на ТД на НАП-В. Т. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението. ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите да заплати на „ДКС СТРОЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 15 представлявано от управителя М. М. разноските по делото в общ размер на 843.56 евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването.